

gifter — bidrage til, at finansloven bliver en fast ramme for statens økonomiske dispositioner.“

Finansministeren sluttede sin redegørelse for den finansielle situation således:

„Det er regeringens opfattelse, at såfremt der skulle blive tale om udgifter ud over budgetforslaget som følge af nye indkomststigninger, må der skaffes finansiell dækning herfor gennem øgede statsindtægter eller besparelser, således at det budgetterede overskud på drifts- og anlægsbudgettet fastholdes.

Når regeringen har lagt sig fast på det standpunkt, at *overskuddet på statsbudgettet skal fastholdes*, skyldes det ikke så meget statsfinansielle hensyn som i første række ønsket om at forhindre sådanne indkomststigninger i at forrykke den økonomiske balance ved at fremkalde en stærkere stigning i forbruget, end der er grundlag for i vor samlede produktion. Vi må herved ikke mindst *undgå øget pres på valutastillingen og priserne*. Af samme grund er det regeringens opfattelse, at omfattende kraftige indkomststigninger kan gøre det nødvendigt at stille mod et større overskud end budgetteret. Gennem sådanne finansielle forholdsregler er det imidlertid kun muligt at modvirke de skadelige virkninger, en yderligere stigning i pengeindkomsterne vil få på den samlede efterspørgsel, men vi kan ikke ad den vej udligne den forringelse af erhvervenes konkurrenceevne, som er den anden side af sådanne indkomstforhøjelser. Det er derfor afgørende — som også økonomiministeren udtalte det — at vi *undgår en opskrumpning af indkomstniveauet, som går ud over, hvad valutabalancen kan bære*, og som derfor vil være til skade for den høje beskæftigelse.

Det er mit håb, at der her i tinget kan sikres en bred politisk tilslutning til den økonomiske stabiliseringspolitik, som juniforliget dannede indledningen til, og som regeringen er indstillet på at fastholde.“

Ved finanslovforslagets *1. behandling* havde — foruden partiernes ordførere — i alt 19 medlemmer samt 12 af ministrene ordet. Efter at lovforslaget var overgået til *2. behandling*, henvistes det til finansudvalget, hvis *betænkning* indeholdt svarene på en række skriftlige spørgsmål til ministrene samt oplysninger om samråd, der havde været afholdt med ministrene. I betænkningen hedder det i øvrigt:

„Arbejdet med gennemførelsen af en sigtsmæssig og ensartet opstilling af finansloven er nu afsluttet, for så vidt angår §§ 1-28, der omfatter drifts- og anlægsbudgettet, og § 29, der indeholder de særlige afskrivninger og henlæggelser. Med hensyn til § 30, der indeholder bevægelserne på statens formue- og kapitalkonti, er den hidtidige opstilling bibeholdt, idet udvalget vedrørende statens budget og regnskab endnu ikke har afsluttet sine overvejelser vedrørende denne paragraf.